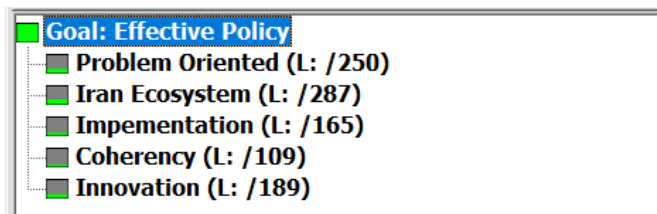

تصمیم‌گیری چندمعیاره بهره‌گیری کردیم. در روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره، باید در ابتدا معیارهای اولویت‌گذاری و تصمیم‌گیری مشخص شود، به عبارت دیگر باید مشخص کنیم که براساس چه مولفه‌هایی در پی مقایسه این رویکردها خواهیم بود. بدین منظور معیارهای مساله‌محور بودن، تناسب با اقتضائات ایران، اجرایی بودن رویکرد، انسجام رویکرد با اسناد و خط‌مشی‌های بالادستی کشور و درنهایت نوآورانه بودن مدنظر بوده است و بر اساس این پنج معیار رویکردهای چهارگانه بالا مورد مقایسه قرار گرفته است که به صورت زوجی این مقایسه انجام گرفته است.

در شکل زیر براساس تجمیع نظرات خبرگانی، ضریب مربوط به هرکدام از معیارها تعیین شده است به طوری که بیشتری وزن معیارها مربوط به تناسب رویکرد با زیست بوم و اقتضائات ایران (با ضریب ۰,۲۸۷) بوده است، سپس معیار مساله‌محور بودن (با ضریب ۰,۲۵۰) دارای بیشتری اهمیت است، بعد از آن به ترتیب نوآورانه بودن (با ضریب ۰,۱۸۹)، اجرایی بودن رویکرد (با ضریب ۰,۱۶۵) و درنهایت تناسب با اسناد و خط‌مشی‌های بالادستی (با ضریب ۰,۱۰۹) دارای اهمیت درجهت اولویت‌بندی رویکردها بوده‌اند.

پس از انجام مقایسه زوجی بین متغیرها براساس معیارهای پنج‌گانه مساله‌محوری، تناسب با اقتضائات زیست بوم ایران، نوآورانه بودن، تناسب با اسناد و سیاست‌های بالادستی و اجرایی بودن، رویکردها اولویت‌بندی شده‌اند. همان‌طور که در ادامه مشاهده می‌شود شکل زیر خروجی نرم افزار اکسپرت چویس بوده است که به واسطه تجمیع نظرات خبرگانی، امتیاز مربوط به هر گزینه را که معادل